

FOTOSOUTĚŽ ZRCADLENÍ STARTUJE DO ČTVRTÉHO ROČNÍKU

Od června se můžete se svými fotografickými „úlovky“ opět přihlásit do soutěže Zrcadlení 2014 a vyhrát některou ze zajímavých cen. Ovšem nejen to je odměnou pro účastníky této celostátní soutěže amatérských fotografů. Přihlášené snímky se totiž stávají součástí fotografické kroniky našeho krásného regionu Bystřicko a rozšíří fotokroniku, která již čítá téměř 2000 snímků od stovek z vás – pohotových fotografů se zajímavým pohledem na svět.

Pavla Benešová – vítězka tématu „Bystřicko – ohlédni se, to je tvůj kraj, eden, ráj...“ / vítězný snímek Nad střechami

Pavla Benešová se o fotografování zajímala už na základní škole. Naplno se mu začala věnovat až v roce 2006, kdy se jí dostal do rukou fotoaparát Panasonic Lumix FZ5. Hnací motorem k focení byla touha něco vytvořit, prezentovat vlastní pohled na svět. A tehdy ji učarovalo kouzlo makrofotografie. Po narození dětí se logicky přesunul zájem na ně. Tak se dostala k oboru, kterému se věnuje nyní – portrétní fotografie dětí a dospělých a focení svateb. Mimo to pro město Bystřice n. P. dokumentuje kulturní a společenské akce. Vyměnila Lumix za Canon EOS 500 a focení se věnuje v každé volné chvíli. „*Focení je pro mě formou relaxace*“, říká o svém koníčku.

Prvenství mezi fotografiemi z Bystřicka si odnesl Váš snímek Nad střechami. Čekala jste, že tolik osloví porotu i diváky?

Přiznám se, že jsem takový ohlas

nečekala. Myslela jsem, že více osloví „akční“ fotografie. O to větším překvapením pro mě bylo vyhlášení výsledků soutěže. Samozřejmě milé překvapení...

Jak vznikl tento neobvyklý obraz bystřického náměstí?

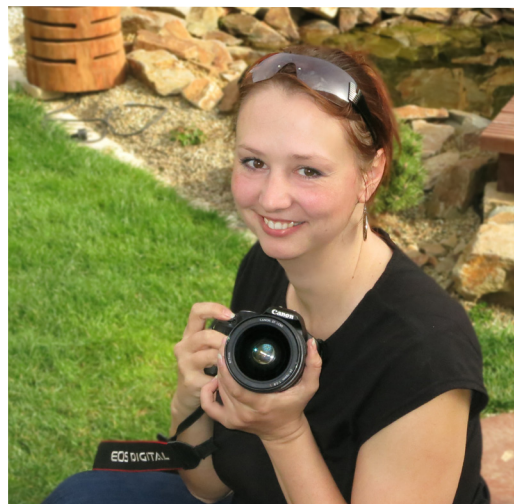
Snímek vznikl při focení Bystřických hodů. Zaujala mě opuštěnost a smutek Panenky Marie v kontrastu s bavícími se lidmi a pestrostí barev dole. Prostě ten markantní kontrast víry a pozemskosti.

Často Vás vidáme s fotoaparátem, koho a co všechno fotíte?

Opravdu si často беру foták s sebou, protože pokud ho zapomenu doma, většinou lituji a říkám si: „Tohle jsem měla vyfotit“. Jako správný rodič fotím hlavně své děti, ale i všechno, co mě zaujme – ať už je to příroda, spíše makrofotografie, protože krajinkám jsem na chuť zatím

nepřišla, nebo osloví i zvířata. Myslím, že už si lidé zvykli, že je fotím, a často si o pořízené fotografie píší.

Nejen tento vítězný, ale všechny vaše snímky se vyznačují nápaditostí. Co myslíte, že by nemělo chybět fotografii, aby vynikla mezi jinými? Často si lidé myslí, že stačí mít jen drahý fotoaparát. Eventuálně si něco přečíst o kompozici. Ale dle mého názoru je nejdůležitější zachycení atmosféry tak, jak ji vidíte vy. Foto-

grafie ukazuje váš pohled na svět. A pokud do ní nevložíte kousek sebe, tak, ač bude pěkná, bude stále pouze jedna z mnoha.

Zdeněk Vošický – vítěz tématu „Neobvyklé pohledy na památky UNESCO“ / vítězný snímek Srdce Jižní Moravy

Narodil se do letecké rodiny, kde oba rodiče létali a dětství prožil na romantickém letišti v Chotěboři, tehdy ještě s klasickými dřevěnými hangáry v sousedství březového hájku. Později začal sám na tomto letišti létat, včetně volného letu na rogle. Ten jej naprosto okouzlil. Jak sám říká: „*Začal jsem létat po kopcích a horách a i když jsem se obloze světoval s obavami, neměl jsem sílu zůstat na zemi. V té době jsem si uvědomil, že prožívám a vidím naprosto ojedinělý a fascinující svět - svět shůry*“. Od dětských let také fotografoval, fascinoval jej zvuk zá-

věrky fotoaparátu, a tak byly karty jeho budoucího života rozdány. Zpočátku se věnoval více filmařině, a to ve spojení s volným létáním. Dosáhl poměrně zajímavých úspěchů, jeho dokumentární filmy získaly některá ocenění, z nichž jmenujme cenu BARANDOV studia z roku 2004. Postupem času u něj začal vítězit statický záběr prchavého okamžiku. A tak přesedl Zdeněk Vošický zpět do letadla, někdy i vrtulníku, a snaží se již dvě desetiletí dělat obrázky – unikátní fotografie z výšky. A že je dělá skvěle technicky i srdcem a se zaujetím sobě vlastním, to může

posoudit každý divák, ačkoli stojí pevně na zemi. Ostatně i Zdeněk Vošický je fotograf, který přes své úspěchy zůstal skromný a nohama na zemi. O své práci říká: „*Někdo své výtvořky přeceňuje a jiný naopak. Patřím do té druhé kategorie, a tak se dovedu z každého úspěchu neuvěřitelně radovat a užít si ho s úžasem nevěřícího Tomáše - tedy Zdeňka*“.

Vaše fotografie Srdce Jižní Moravy vyhrála mezi 398 soutěžními snímky architektonických skvostů českých památek UNESCO a přesto bychom na ní stavbu marně hledali. Co Váš snímek zachycuje a za jakých okolností vznikl?

Snímek vznikl náhodně, jak se říká - štěstí přeje připraveným (ale tak vzniklo mnoho slavných fotografií a dvě z mých vůbec nejúspěšnějších taktéž). Při focení Lednicko - Valtického areálu jsme při několikatém nalétávání nad zámek spatřili onen ostrůvek na jednom z Lednických rybníků - konkrétně Mlýnském rybníce. Okamžitě jsme přešli do ostrého náklonu a fascinování oním úkazem přerušili svůj původní záměr a při několika obletech jsem pořídil sadu fotografií, mezi nimiž se nacházel i vítězný snímek.

Kniha Vašich leteckých fotografií Vysočina shůry se stala

nejkrásnější knihou 2011 a obdržela Cenu Kraje Vysočina. Jak vzniká taková neobvyklá kniha? A plánujete další pokračování?

Vysočina shůry je mojí čtvrtou knihou a je zároveň jakýmsi završením jedné tvůrčí etapy po šesti letech práce věnované Vysočině. V současné době fotografuji na Jižní Moravě a připravuji první díl tohoto malebného kraje. Po 3 letech usilovné práce se pomalu blíží k vytčenému cíli. A jak taková kniha vzniká? No leckdo si myslí, že je to úžasná romantika, ale pravda je trochu odlišná od malebných představ. Využíváme jen ty nejkrásnější dny a nalétáme až osm hodin za den. Sedím u vysazených dveří, kde fučí nejen vlivem letu, ale navíc přímo od vrtule, děláme velmi ostré náklony a většinou se vyskytuje i velice nepříjemná turbulence přízemní vrstvy (každý kdo létá, ví o čem je řeč). Pilot to má obzvlášť náročné - krom pilotáže: navigace, hlídání prostoru, komunikace s většinou několika řidičmi letového provozu a samozřejmě do toho vše výše uvedené. Nejvíce si to užíváme až při návratu domů, kdy se již opravdu můžeme oba většinou kochat tou váš krásou úkol. Unaveni, ale šťastni.

Některé fotografie můžete vidět na www.aerialart.zonerama.com

Ing. Hynek Jurman – vítěz tématu „Fotografický příběh – cyklus fotografií“ / vítězný snímek Dejme hlavy dohromady

Fotografuje už od dětství, jako kluk si koupil za tři stovky první fotoaparát a později jako student za stejnou cenu Beiretu. Fotil běžné věci, kamarády, fotbalisty, památky v okolí, přírodu. A pak asi 25 let nic. Až v 50 letech si za čtvrtinovou cenu pořídil použitou Minoltu od fotografa Hartmana a lovil spíše reportážní záběry. Hodně

takových fotografií se dostalo do brožur, které vydává Turistické informační centrum v Bystřici n. P., kde Hynek Jurman pracuje, některé do novin a svými záběry doprovodil už minimálně 13 svých knih, dvě další vyjdou letos. Až na výjimky šlo o fotky dokumentární. V roce 2010 vydal soubor 12 pohlednic hradů Zubří země, drtivou většinu snímků nafotil sám a soubor se docela líbí. Stále častěji zachycuje prchavé okamžiky, hlavně své blízké, všechno zajímavé v rodném kraji i na cyklotoulkách jinde. O svém fotografování říká: „Nikdy jsem neměl vyměnitelný objektiv a vůbec pořádnou techniku, nikdy jsem nic nedodělal v počítači. Účast na Zrcadlení 2013 byla moje vůbec první účast v jakékoliv soutěži. Úspěšnost mám tedy 100 % a už se budu jenom horšit...“

Věřil jste, že se svým cyklem uspějete? Od prvního okamžiku, kdy jsem cyklus vymyslel. Měl jsem dvě fotky z kostnice v Nížkově a vymyslel k nim slogan „Dejme hlavy dohromady“. I s druhoplánovou možností „do hromady“. Věřil jsem, že když k tomu dofotím něco ze současnosti, tak by to mohlo dopadnout. Vyfotil jsem pak hlavy klečících věřících na pouti ve Vítochově a hlavy startujících cyklistů na náměstí v Bystřici.

Co je pro vítězství v takové soutěži důležité?

Nezáleží ani na technické dokonalosti, na dodatečných úpravách

a podobně. Já pochopil, že je to o nápadu. V kategorii cyklus fotografií zvláště. Pár fotkami máte říci silný příběh. Blik, blik, beze slov... Já na to vsadil, na ten nápad. Chtěl jsem přimět lidi k zamyšlení. Nad fotografiemi i nad životem. To byla moje priorita. Celkem se mi to podařilo a to je nad všechny odměny. Samotné vítězství a ceny, to už je jen nadstavba.

S vítězi loňského ročníku Zrcadlení hovořila za organizátora - občanské sdružení KUMŠT

Mgr. Milada Krásenská

Dejme hlavy dohromady / Hynek Jurman

Nad střechami / Pavla Benešová

Srdce Jižní moravy / Zdeněk Vošický

SOUTĚŽNÍ TÉMATA NOVÉHO ROČNÍKU ZRCADLENÍ 2014

Zveme všechny, kteří rádi fotografují, malé i velké, ty, kteří už nebo ještě udrží fotoaparát v rukou! Pojdte se zúčastnit už čtvrtého ročníku ZRCADLENÍ 2014! Přidejte své fotografie do fotokroniky našeho regionu, přispějte k zachycení zajímavých, ale i obyčejných věcí – kraje, půdy, lidí a dění na Bystřicku. Vyhlášené tematické okruhy:

- 1) regionální téma: **(NE)VŠEDNÍ DEN NA BYSTRICKU**
- 2) celostátní téma: **ROK ČESKÉ HUDBY VE FOTOGRAFII**

Fotografie můžete do soutěže přihlásit na níže uvedených webových stránkách od 1. 6. 2014 do 30. 9. 2014. Podmínky soutěže a více informací: www.fotosoutez-bystricko.cz